

Forfatter: Nansen, Peter

Titel: Udrag fra KAMMERATER

Citation: Nansen, Peter: "Samlede Skrifter Bd. 3: Noveller; Skitser; Dramatiske Smaating", i Nansen, Peter: *Samlede Skrifter Bd. 3: Noveller; Skitser; Dramatiske Smaating*, Gyldendal, 1908-09, s. 272. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-nansen03ny-shoot-idm140127433412192/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter Bd. 3: Noveller; Skitser; Dramatiske Smaating

Han gaar mod Døren; ELLEN trøder Ind, tilsløret, i pyntelig Formid-
dagstollette. Et Øreblik forlegen Favsø.

HENRIK. Velkommen, Frk. Krog. Deres Besøg
. . . jeg forsikrer Dem . . .

ELLEN ler bag Støret. Slaaer det til Side; ser smilende paa ham
og strækker Haanden frem. Goddag Henrik. Er vi ikke
Dus længer? Vi er jo ikke Uvenner, vel? Og jeg
synes dog, at vi har kendt hinanden *saa godt* —

HENRIK trækker hende Haanden. Ja, naar *Du* synes,
Ellen. Men jeg var bange for —

ELLEN. Aa, hvor *Du* er morsom, Henrik. Saa
tragisk som *Du* har taget vort Forhold siden vi . . .

HENRIK. Siden *Du* hævdede, mener *Du*?

ELLEN. Nej, Henrik, siden *Du* gjorde det. Det
 var Dig.

HENRIK. Men hvor kan *Du* dog —

ELLEN. Naa, ja, ja. Saa siger jeg, som jeg be-
gyndte: siden *vi* hævdede vor Forlovelse. Siden den
Gang har *Du* været utrolig. Ved *Du*, at jeg næsten
ikke turde skrive til Dig?

HENRIK. Men hvorfor?

ELLEN tager Handsker af. Aa — saadan som *Du* har
hilst mig paa Gaden. Kan *Du* huske for et Par
Uger siden, jeg mødte Dig med en af dine Ven-
ner? *Du* stillede Dig saadan op hilste saadan *hun*
efterligner hans Hilsen. Er *det* maaske nødvendigt, naar
man ikke mere er forlovet?

HENRIK lser ironisk. Nej, *Du*. Men man kunde jo
ikke vide, hvor smærteligt et Indtryk Begivenheden
havde gjort paa Dig, og at hilse en sørgende Enke
med et gemytligt Smil vil *Du* dog vist indrømme
mig ikke gaar an! — Men læg nu Tøjet, *Du*. Maa
jeg —?

Under disse Replikker er de gaaet frem paa Scenen; Overtøjet lægges til
Side; *hun* hjælper hende Ibrigt, og de smiler til hinanden; imens ser
 hun sig nysgærrigt om i Stuen.